

Име

Държавно лесничейство "Никопол", административна принадлежност РУГ Ловеч. Лесоустройствен проект 1996 година, ревизионен период 1983-1995.

Местонахождение

ДЛ "Никопол" носи името на град Никопол, основен стопански и административен център в този район на страната. На север граничи с река Дунав, респективно с Република Румъния, на изток с работни земи, а на юг и запад с горски комплекс на ДЛ "Плевен" и с работни земи.

Горите на лесничейството са разположени в северната част на Ловешка област, на територията на землищата на общините на **град Гулянци**, на **град Никопол** и на част от **община Белене**. Общо на територията на лесничейството са разположени 31 населени места.

Географско положение

Територията на ДЛ "Никопол" е разположена в Дунавската хълмиста равнина по брега на река Дунав и островите срещу него, по бреговете на долните течения на реките Искър, Осъм и Вит. Състои се от многобройни горски комплекси, най-често малки по площ, разпръснати мозаечно сред работните земи, главно по бреговете на падините и по възвишенията. В най-общ вид районът на лесничейството е неправилен четириъгълник с най-голяма дължина в посока северозапад - югоизток 65 км и най-голяма ширина в посока югозапад - североизток 26 км.

Релеф

Релефът е предимно равнинен, разчленен от междудолинни ридове, които са разположени с обща посока север-юг. Източните склонове на тези възвишения са предимно полегати, обратно на западните, които са по-къси, с по-големи наклони. Типично в това отношение е възвишението, което започва от село Новачене и завършва при село Муселиево. Обърнатата към река Осъм западна част е стръмна с развитие на ерозионни процеси. Североизточните склонове на възвишението са заоблени, с малки наклони.

Най-ниската точка в района на ДЛ "Никопол" е при град Белене - 22 м н.в., а най-високата е Санадинов връх - 255 м н.в.

Най-общо взето, надморските височини в района на стопанството се повишават в посока от север към юг, като половината от територията на стопанството е разположена на надморска височина до 100 метра.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	3045,1	36,2
полегато (5-10)	2762,2	32,8
наклонено (11-20)	2248,3	26,7
стръмно (21-30)	271,1	3,3
мн.стръмно (над 31)	87,5	1,0
Общо:	8414,2	100,0

Хидроложки условия

Хидрографската мрежа в района на ДЛ "Никопол" се определя от река Дунав и нейните десните притоци Искър, Осъм и Вит.

Основно течение и северна граница на лесничейството е река Дунав. През годината нивото и се променя значително. Максимумът на водния отток е през месеците май-юни. Маловодието на реката е през есента - септември, октомври. В някои години нивото на реката продължава да спада до декември включително. Тези периодични колебания на водното ниво водят до съответните промени в нивото на подпочвените води. В района на лесничейството брегът на реката е ниска равнина, която в години на пълноводие се залива от придошлите води. Изключение са териториите около Сомовит, Черквица и град Никопол, където брегът е стръмен склон, който се издига на значителна височина над реката.

Характерът на теченията на реките Искър и Осъм е сходен. Двете реки текат между ниски брегове, в миналото с многобройни меандри, сега коригирани. Коритата са равни, теченията с малка скорост. През летните месеци водният отток силно намалява. В миналото пролетните прииждания са причинявали наводнения със значителни щети за селското стопанство. С корекциите на водните течения и направените диги, опасността от наводнения е ликвидирана.

Общо взето коритото на река Вит е по-тясно, със стръмни и скалисти варовити брегове. Водният отток също е непостоянен, с максимум през пролетта. На речното корито също са направени корекции, с което е настъпило подобрение във водния режим на прилежащите земи.

Освен тези главни водни течения, на територията на лесничейството протичат многобройни къси рекички и долове, повече от които пресъхват през летните месеци.

Геоложки строеж

Геоложкият строеж е относително еднообразен и е свързан с изграждането на Дунавската хълмиста равнина - Мизийската платформа. На територията на ДЛ "Никопол" са разпространени две скални формации - лъос и варовик.

Лъосът е рохкава, жълтеникаво-кафява скална маса, от която е изградена преобладаващата част от територията на лесничейството. Дебелината на лъоса се колебае в широки граници. Непосредствено при река Дунав тя достига 80-100 метра, с най-голяма мощност при село Сомовит. В посока на юг мощността постепенно намалява до няколко метра. Изграден е от дребни ръбести кварцови песъчинки, примесени с фини глинести частици и слюда. Съдържа и варовити елементи, които са съсредоточени предимно в долните части. Лъосът се отличава с голяма поръзност, отвесна цепителност и голяма водопроницаемост. Образуван е на няколко етапа през кватернера.

По-високите части на бреговете на главните водни течения се срещат отделни петна сарматски варовици (при село Милковица), сенонски флинткови варовици (при град Никопол) и горнокредни варовици (при село Новачене),

По поречията, разливите и островите на реките Дунав, Искър, Осъм и Вит се срещат тънки ивици от алувиални наноси. Състоят се от пясъци и дребен чакъл, отложени от поройните води.

Климатични условия

В климатично отношение територията на ДЛ "Никопол" попада в Европейско-континенталната климатична област, Умерено-континентална климатична подобласт - **Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина.**

Минималните зимни температури са от порядъка на -20°C, като в изключителни случаи достигат до -35°C. Застудяванията по правило се придружават от силни северозападни ветрове. Средната температура през януари е -2,2°C.

Пролетта настъпва сравнително рано. Средната денонощна температура се по-качва над 5°C около средата на март, а през април над 24 дни са с температура над 10°C, благодарение на което условията за вегетация са много добри. Неблагоприятно влияние върху дървесната растителност оказват късните пролетни мразове през първата половина на април.

Лятото е горещо, със средна месечна температура за юли около 23°C, с максимум до 36°C.

Есенното понижение на температурите става със същия темп, както пролетното повишение. Първите есенни мразове настъпват средно в края на октомври, или началото на ноември. Влиянието им върху дървостойките е слабо, тъй като вегетацията е вече завършила. Средната продължителност на вегетационния период е около 8 месеца.

Средната годишна сума на валежите е около средната за страната. Валежният максимум е през май-юни, а валежният минимум - през февруари. Зимните валежи са от сняг. Първата снежна покривка се образува в началото на декември и се задържа до средата на март. Средната дебелина рядко надвишава 10-15 см и е общо взето неустойчива. Само в по-студени зими се задържа непрекъснато в продължение на 30-40 дни.

През лятото валежите са относително по-големи, но поради високите температури на въздуха почвата е с малко влага. Поради тази причина продължителни засушавания оказват отрицателно въздействие върху растителността.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина	11,2	-20,0	36,0

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец с максимална валежна сума	Месец с минимална валежна сума
Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина	583	VI, V	II, IX

Почви

На територията на ДЛ "Никопол" са разпространени следните типове и подтипове почви: алувиални, черноземни и хумусно-карбонатни.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиална	2484,9	29,6
алувиално-ливадна	44,7	0,5
ливадно-блатна	213,6	2,5
ливаден чернозем	11,3	0,1
излужен чернозем	5622,1	66,9
хумусно-карбонатна	37,6	0,4
Всичко:	8414,2	100,0

На територията на лесничеството има ерозирани площи с обща площ около 25 ха. По южните склонове между селата Новачене и Мусалиево е установено наличието на нелесопригодни площи. Потенциална опасност от линейна ерозия съществува в дълбоко врязаните в лъса долове, бреговете на които са с много големи наклони.

Растителност

Съгласно горскорастителното райониране на Република България (Захариев, 1979) районът на ДЛ "Никопол" е разположен в Мизийската горскорастителна област, подобласт Северна България в долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори.

На практика, сега съществуващата горскодървесна растителност е формирана изцяло под въздействието на човека. Естествената растителност, доколкото такава съществува, се състои от издънкови чисти и смесени липови насаждения, разположени по склонове със сенчеста компонента на изложението. По същите склонове, на изолирани петна се срещат заклеявели и девастирани смесени насаждения с преобладание на мъждрян и участие на айлант, келяв габър, акация и други. На съвсем незначителни площи се срещат и чисти насаждения от космат дъб. Единственото насаждение от летен дъб в отдел 1 е обявено за природна забележителност. На островите по река Дунав има изолирани петна от върба, бяла и черна топола.

Обликът на растителността в черноземните части на стопанството се дава от акацията, която формира предимно чисти издънкови акациевы дървостои. Поради това, че в последните години почти не е залесявано с този дървесен вид, площта на акациевите

култури е относително малка. Сравнително по-голямо площно участие имат чистите орехови култури, голяма част от които са в много лошо състояние. На съвсем незначителни площи, тук там в района на лесничейството са създадени черборови култури, предимно с декоративна цел. По поречията на водните течения са създадени тополови култури, предимно от клон I-214.

Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	5,0	0,1	-	-
Смърч	1,4	-	1,4	-
Черен бор	161,9	2,1	210,1	2,7
Атласки кедър	-	-	1,3	-
Деодарски кедър	0,1	-	-	-
Зимен дъб	2,4	-	-	-
Летен дъб	50,4	0,6	39,5	0,5
Благун	-	-	24,3	0,3
Цер	6,1	0,1	47,9	0,6
Бряст	69,4	0,9	5,1	0,1
Ясен	19,6	0,2	16,6	0,2
Явор	0,3	-	-	-
Бреза	0,5	-	-	-
Мъждрян	139,5	1,8	-	-
Орех	243,1	3,1	172,3	2,2
Акация	4157,0	52,9	4321,5	55,0
Космат дъб	54,5	0,7	-	-
Келяв габър	19,2	0,2	-	-
Айлант	67,9	0,9	-	-
Бяла върба	587,3	7,5	249,4	3,2
Върба	12,8	0,2	10,8	0,1
Воден габър	0,5	-	-	-
Гледичия	78,8	1,0	59,6	0,8
Клен	20,5	0,3	-	-
Круша	2,8	-	-	-
Дребнолистна липа	0,6	-	0,6	-
Сребролистна липа	403,8	5,1	651,1	8,3
Мекиш	2,9	-	-	-
Черница	0,1	-	-	-
Шестил	2,7	-	-	-
Явор негундо	0,3	-	-	-
Американски ясен	0,9	-	0,9	-
Планински ясен	8,0	0,1	-	-
Полски ясен	14,5	0,2	12,9	0,2
тп Vachelieri	204,0	2,6	-	-
тп I-214	1071,0	13,6	501,3	6,4
тп I-37/61	26,3	0,3	88,0	1,1
тп I-39/61	-	-	49,1	0,6
тп I-45/51	66,0	0,8	921,1	11,7
тп Regenerata	25,8	0,3	-	-
тп Agathe	115,5	1,5	386,0	4,9
тп CB-7	61,2	0,8	-	-
тп Mellene Carlo	3,8	0,1	2,1	-
тп R-16 Robusta	0,1	-	7,9	0,1
тп Vernirubens	101,2	1,3	-	-
тп Weltheimei	0,4	-	-	-
Бяла топола	43,3	0,6	2,5	-
Черна топола	10,5	0,1	0,4	-
Врб S.Bg-2/64	-	-	15,9	0,2
Врб S.R-202	-	-	4,2	0,1
Врб S.R-204	-	-	5,6	0,1
Guardi	-	-	5,9	0,1
Luiza Avanzo	-	-	40,6	0,5
S-235/15	-	-	3,2	-
ВСИЧКО	7863,9	100,0	7863,9	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на ДЛ "Никопол" е 9393,9 ха, от която 9383,8 ха устроена площ и 10,1 ха горски пасища. Общата площ на предоставени на други ведомства площи, без да се изключват от горския фонд, е 468,35 ха.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ	7863,9	83,8
Незалесена дървопроизводителна площ	550,3	5,9
Недървопроизводителна площ	969,9	10,3
Горски пасища	10,1	-
ОБЩО:	9393,9	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	248,0 / 178,3	2,6 / 2,3
Широколистни високостъблени	3396,0 / 2687,0	36,2 / 34,2
За реконструкция	912,9 / 825,8	9,7 / 10,5
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	-	-
Нискостъблени	4837,0 / 4172,8	51,5 / 53,0
ВСИЧКО:	9393,9 / 7863,9	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	242,6	172,9	5913,5	5244,9	6156,1	5417,8
Защитни	-	-	2975,8	2263,5	2975,8	2263,5
Рекреационни	5,4	5,4	138,2	78,3	143,6	83,7
Защитени	-	-	108,3	98,9	108,3	98,9
Други	-	-	-	-	-	-
Общо ЗРЗТ	5,4	5,4	3222,3	2440,7	3227,7	2446,1
Общо ДСФ+ЗРЗТ	248,0	178,3	9135,8	7685,6	9383,8	7863,9
Горски пасища	-	-	10,1	-	10,1	-
ОБЩО	248,0	178,3	9145,9	7685,6	9393,9	7863,9

В лесоустройственият проект от 1983 година е предвидено общо ползване в размер на 843830 куб.м (средно годишно 64910 куб.м), от което 63180 куб.м годишно от главни сечи и 1730 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 483221куб.м (средно годишно 37171 куб.м) или 57,3% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 474172 куб.м (ср. год. 36475 куб.м) или 57,7%, а от отгледни и санитарни сечи 9094 куб.м (ср. год. 696 куб.м) или 40,2% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда общ добив от 410600 куб.м с клони или средно годишно 41060 куб.м – 35335 куб.м добив от главни сечи и 5725 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

През ревизионния период, повреди от **насекомни вредители** има в малки размери. Най-силно нападение е имало от гъботворка през 1990 година. На нападение са били подложени 162 ха тополови култури.

По културите се забелязва **повреди от дивеч**. В началото на ревизионния период от сърни са били нападнати иглолистните култури в отдели 55-59. Проведена е била ефикасна борба, чрез намазване на връхните пъпки с екарисажна мас.

В отдел 68 тополова култура от 10 ха е била напълно унищожена от елени и се е наложило да бъде бракувана.

В последните години проблем за лесничеството е появата на **масово суховършие** по акациевите дървостои. Понастоящем около 41% от акациевите насаждения и култури са засегнати в някаква степен от суховършие. Общо от различна степен на изсъхване са засегнати 2123,6 ха насаждения и култури, от които акациеви 1830,6 ха и орехови 122,4 ха.

Общият брой и размерът на нарушенията от паша, пожари, лов и риболов не е голям. Изключение е 1993 година, когато възникналите седем пожара са нанесли повреди на площ кръгло 42 ха. След 1990 година се забелязва рязко увеличение в броя на нарушенията, свързани с незаконна сеч – средно по 200 броя годишно.

Странични ползвания

Таблица № 9
За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1983-1995) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (1996-2005) средногодишно
Паша - площ	хектари	1277	1277	2571,0
Едър добитък	брой	740	146	1723
Дребен добитък	брой	5115	4367	10280
Сено	тона	-	17,4	10
Орехи - плод	тона	-	1,8	2
Билки – липов цвят	тона	-	1,7	2

Лечебни растения

На територията на ДЛ “Никопол” са разпространени следните лечебни растения:

1. Акация бяла (*Robinia pseudoacacia*) - в акациевите гори
2. Божур червен (*Paeonia peregrine*) - в акациевите гори
3. Бор бял (*Pinus silvestris*) – в отдел / подотдел 25”е”, 25”з”, 66”е”, 77”к”
4. Бръшлян (*Hedera helix*) - в смесените широколистни гори
5. Бряст полски (*Ulmus minor*) - в целия горски фонд
6. Бъз нисък, бълзак (*Sambucus ebulus*) - в целия горски фонд
7. Бъз черен (*Sambucus nigra*) - в целия горски фонд
8. Великденче (*Veronica sp.*) – по поляните и голините в горския фонд
9. Ветрогон полски (*Eryngium campestre*) – по поляните и голините в горския фонд
10. Вратига (*Tanacetum vulgare*) – по поляните и голините в горския фонд
11. Вълча ябълка (*Aristolochia clematitis*) – по поляните и голините в горския фонд
12. Върба бяла (*Salix alba*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
13. Гингер обикновен (*Onopordon acanthium*) – по поляните и голините в горския фонд
14. Глог червен (*Crataegus monogyna*) - в целия горски фонд
15. Глог черен (*Crataegus pentagyna*) - в целия горски фонд
16. Глухарче обикновено (*Taraxacum officinale*) – по поляните и голините в горския фонд
17. Детелина (*Trifolium sp.*) – по поляните и голините в горския фонд
18. Дилянка (*Valeriana officinalis*) – по поляните и голините в горския фонд
19. Дрян (*Cornus mas*) - единични дървета в отдел / подотдел 81 “а”, 86 “ф”
20. Дъб летен (*Quercus robur*) - в смесените широколистни гори
21. Еньовче (*Galium verum*) – по поляните и голините в горския фонд
22. Живовлек (*Plantago sp.*) – по поляните и голините в горския фонд, покрай горските пътища
23. Жълтурче (*Ranunculus ficaria*) - в целия горски фонд
24. Жълт кантарион (*Hypericum perforatum*) – по поляните и голините в горския фонд

25. Зайча сянка (*Asparagus officinalis*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
26. Здравец обикновен (*Geranium macrorrhizum*) - в смесените широколистни гори
27. Змийско мляко (*Chelidonium majus*) – по поляните и голините в горския фонд
28. Зърнастец (*Frangula alnus*) - в смесените широколистни гори
29. Камшик лечебен (*Agrimonia eupatoria*) – по поляните и голините в горския фонд
30. Кокиче блатно (*Leucosjum aestivum*) – по островите на р. Дунав
31. Кокиче бяло (*Galanthus nivalis*) - в смесените широколистни гори
32. Комунига лечебна (*Melilotus officinalis*) – по поляните и голините в горския фонд
33. Коприва гръцка (*Urtica urens*) - в целия горски фонд
34. Клен (*Acer campestre*) - в целия горски фонд
35. Кукувича прежда (*Cuscuta europaea*) - в целия горски фонд
36. Кукуряк (*Helleborus odorus*) - в акациевите гори и в смесените широколистни гори
37. Кучешко грозде черно (*Solanum nigrum*) - в целия горски фонд
38. Къпина полска (*Rubus caesius*) - в акациевите гори
39. Лаваница, жаблек (*Alisma plantago-aquatica*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
40. Лайкучка (*Matricaria chamomilla*) - в целия горски фонд
41. Лапад (*Rumex sp.*) - в целия горски фонд
42. Леска обикновена (*Corylus avellana*) - в смесените широколистни гори
43. Липа сребролистна (*Tilia tomentosa*) - в липовите насаждения
44. Люляк (*Syringa vulgaris*) - в целия горски фонд
45. Магарешки бодил (*Carduus acanthoides*) – по поляните и голините в горския фонд
46. Маточина (*Melissa officinalis*) - в акациевите гори
47. Мащерка (*Thymus sp.*) – по поляните и голините в горския фонд
48. Мекиш (*Acer tataricum*) - в целия горски фонд
49. Мента блатна (*Mentha pulegium*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
50. Мента обикновена (*Mentha spicata*) - в целия горски фонд
51. Мехунка (*Physalis alkekengi*) - в целия горски фонд
52. Минзухар есенен (*Crocus pallasii*) - в смесените широколистни гори
53. Мъждрян (*Fraxinus ornus*) - в целия горски фонд
54. Овчарска торбичка (*Capsella bursa-pastoris*) – по поляните и голините в горския фонд и покрай горски пътища
55. Оман чер (*Symphytum officinale*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
56. Пача трева (*Polygonum aviculare*) - в целия горски фонд
57. Папур теснолистен (*Typha angustifolia*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
58. Пелин (*Artemisia sp.*) - в целия горски фонд
59. Перуника (*Iris pseudacorus*) – по островите по р. Дунав
60. Пипериче водно (*Persicaria maculate*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
61. Повет (*Clematis vitalba*) - в целия горски фонд
62. Подбел (*Tussilago farfara*) – по поляните и голините в горския фонд
63. Равнец бял (*Achillea millefolium*) – по поляните и голините в горския фонд
64. Ракита (*Salix purpurea*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
65. Репей (*Arctium sp.*) – по поляните и голините в горския фонд
66. Риган обикновен (*Origanum vulgare*) – по поляните и голините в горския фонд
67. Ружа лечебна (*Althaea officinalis*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
68. Синап черен (*Brassica nigra*) – по поляните и голините в горския фонд
69. Синчец обикновен (*Scilla bifolia*) - в смесените широколистни гори и в акациевите гори
70. Сладник (*Glycyrrhiza glabra*) – в отдел / подотдел 102 “г”
71. Слез горски (*Malva sylvestris*) – по поляните и голините в горския фонд
72. Смордлика (*Cotinus coggygria*) - в целия горски фонд

73. Татул (*Datura stramonium*) – по поляните и голините в горския фонд
74. Теменуга миризлива (*Viola odorata*) - в акациевите гори
75. Топола бяла (*Populus alba*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
76. Топола черна (*Populus nigra*) – по ивицата дига-бряг, островите по река Дунав и брега на реките Вит, Искър и Осъм
77. Трънка (*Prunus spinosa*) - в целия горски фонд
78. Хвощ (*Equisetum* sp.) - в целия горски фонд
79. Шипка (*Rosa canina*) - в целия горски фонд
80. Ягода горска (*Fragaria vesca*) - в смесените широколистни и акациеви гори
81. Ясен полски (*Fraxinus oxycarpa*) - в целия горски фонд

Защитени територии

Защитените природни територии, обявени на територията на ДЛ “Никопол”, са както следва:

Природен парк “Персина”, обявен със заповед № РД 684/04.12.2000, с обща площ 21762,2 ха.

Природен резерват Остров “Китка”, обявен със заповед № 1106/02.12.1981 на КОПС, с обща площ 23,3 ха.

Природен резерват Остров “Милка”, обявен със заповед № 988/04.11.1993 на МОС, с обща площ 34,0 ха.

Растителността на двата резервата е представена от естествени насаждения от бяла топола в лошо състояние. Мероприятия по благоустройство на резерватите не са проведени.

Природна забележителност “Генчов орман”, обявена със заповед № 132803/16.10.1962 година с площ 21,6 ха. Вековна дъбова гора.

Природна забележителност “Естествено находище от обикновен сладник”, обявена със заповед № 1187/19.04.1976 на МГОПС, с площ 28,4 ха.

Историческо място “Скалната църква”, обявено със заповед № 1634/27.05.1976 на МГОПС, с площ 1,0 ха.